

Muuga kool ja küla peavad suurt juubelit

Täna tähistatakse terve päev vältavate üritustega Muuga kooli 225. ja küla 485. aastapäeva. Kohalikud hindavad kooli ülitähtsaks, sest see on külaelu süda, ning loodavad, et õpilasi jätkub võimalikult pikaks ajaks.

Eva Klaas

eva.klaas@virumaateataja.ee

Muuga põhikooli 6. klassi õpilased teavad, et nende kool on natuke teistsugune kui paljud teised - nende kool asub mõisas.

Lapsed teavad, et mõisaahoone ehitamise eestvedajaks oli mõisaomanik ja kunstnik Carl Timoleon von Neff. Ka sellest, kuidas ehitus kulges, võivad nad päris pikalt jutustada.

Kuuenda klassi õpilased, kes õpivad sel aastal piirkonna kultuuri- ja ajalugu, leiavad oma kodukohas huvitavat küll, mida saaks külalistele tutvustada: nad viiksid tulijad kindlasti mõisaparki jalutama, näitaksid tiike, mõisahäärberit, tuulikut.

Nad räägiksid, et Muugas sündis ja kasvas kirjanik Eduard Vilde. See lugu, kuidas Vilde oma esimesed triibulised sai, on noortele samuti hästi teada.

Monica tuli Muuga kooli eelmisest õppeaastast, enne seda käis Kadrina keskkoolis, seega oskab ta väikest ja suurt õppeasutust kõrvutada.

“Õpetajad on siin kuidagi rahulikumad, neil on rohkem aega,” võrdles tüdruk. Muuga koolis, kus õpib 55 last, ei karda noored õpetajate poole pöörduda ning võivad kasutada ainult nende eesnime.

Kooli tagasi

Kooli direktor Agnes Maasild rääkis, et kooli õpetajatest ja töötajatest üle poolte on sama kooli vilistlased. Eks see, kuidas keegi oma kodukooli tagasi sattunud, on erinev, kuid kõik leiavad, et seal valitseb väga hea õhkkond.

“Mul ei ole ühelgi hommil olnud tunnet, et ma ei taha tööle tulla,” kinnitas majandusjuhataja Urve Vahula, kes ise ei ole kooli vilistlane ning on pärit Kadrinast.

“Minu öde ütleb ka, et teil on imelised inimesed, hoiavad nii kokku,” iseloomustas 30 aastat Muugas elanud naine kogu küla ja selle piirkonna elu.

Muuga kooli ajaloos on huvitav fakt ehk see, et mõisahäärberisse koliti õppeasutus 1944. aastal, pärast seda, kui eelmine hoone tules hävis.

Esimestel õppeaastatel

kaunistasid kooli ka endise mõisaomaniku Neffi kunstiteosed, mis aastatel 1946-1948 viidi kunstimuseumi.

Algusaastatel oli mõisa härrastemaja, eriti selle laed, kehvas olukorras. Kooli kroonikaraamatu andmetel kukkus kooliteenija, kes läks häärberi põõningule pesu kuivama viima, läbi lae klassiruumi ja sai vigastada.

“Võib öelda, et kool päästis mõisa,” ütles Agnes Maasild.

Välja arvatud aastatel 1987-1994, mil hoonet põhjalikult renoveeriti, on kool pärast sissekolimist kogu aeg mõisas tegutsenud. 1994. aastast kaunistavad mõisat taas marmorukujude, skulptuuride ja maalide koopiad.

Laekvere vallavanem Arne Laas, kes on Muuga põhikooli vilistlane, nimetas eripärana samuti seda, et õppeasutus asub mõisas, pargi sees.

“Kui laps kogu aeg ühes keskkonnas õpib, ei pruugigi ta seda hinnata, kuid väärtuslikuks muutub see noorele siis, kui ta on juba lõpetanud ja läinud ära suurde kooli.”

Laas lausub, et 225. juubelisünnipäev märgib järjepidevust. “See, et Eestis on haridust antud juba 200-300 aastat, on kindlasti juba oluline märk,” leidis vallavanem.

Raamatukogu juhataja Maarika Lausveen, kes on abiks ka juubeliürituste korraldami-

sel, ütles, et talle väga meeldib oma kodukoht Muuga. See on rahulik ja vaikne, roheline. Väga tähtis on ühtse kogukonna tunne.

Hoiavad kokku

Seda, et rahvas hoiab väga kokku, kiidavad ka teised. Ning leiavad, et Muuga on elamiseks hea paik: ei ole kuritegevust ega lärmakust, on suur park, piisavalt võimalusi jalutada, suusatada ja rattaga sõita.

Küla juubelit tähistatakse ikkagi eelkõige seetõttu, et ühendada selle paigaga seotud inimesi, veidi pidutseda ning tuletada meelde, et asulat on esimest korda mainitud juba 1526. aastal.

Muuga maanaisteseltsi Eha eestvedaja Ilma Lausveen rõhutas, et ajaloo meelespidamine on kindlasti oluline. Juubeliüritustel vaadatakse muu hulgas ka videoid, mis räägivad seltsi ja küla tegemistest, kogutud on kohalike inimeste mälestusi elust oma kodukandis. Põneva ettevõtmisena on kavas mälestuskanga kudumine - igaüks saab teha oma triibu.

Nii kooli juht Agnes Maasild kui seltsi eestvedaja Ilma Lausveen kinnitasid, et meelega sätiti kooli ja küla juubeli pidamine samale ajale. “Meil on väike kogukond, peame jõud ühendama,” märkis Maasild.